

Jertfa de ardere-de-tot

Leviticul 1

Charles Stanley

© SoundWords, Online începând de la: 13.01.2024, Actualizat: 13.01.2024

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Leviticul 1

Jertfitorul poate oferi un vițel, o oaie, o capră sau o pasăre, și anume o turturică sau un pui de porumbel. Dar, în toate cazurile, trebuie să aibă loc moartea. Jertfa lui Cain - adică o jertfă fără moartea jertfei de ispășire [compară cu Geneza 4.3] - nu poate fi primită. Nu contează cât de mult sau cât de puțin înțelegem despre Hristos: trebuie să recunoaștem că jertfa Sa ispășitoare este absolut necesară.

Leviticul 1.5: Și {jertfitorul} să înjunghie vițelul înaintea Domnului; și fiii lui Aaron, preoții, să aducă sângele și să stropească sângele de jur-împrejur pe altarul care este la intrarea cortului întâlnirii.

Vițelul trebuie să fie sacrificat înaintea Domnului. Sângele trebuie să fie vărsat și stropit. Numai prin sângele lui Isus ne putem apropia de Dumnezeu. Nu trebuie să uităm niciodată aceasta. Sângele ne dă îndrăzneala de a intra în Locul Preasfânt [Evrei 10.19]. Dacă încercăm să intrăm altfel decât prin sânge, cu siguranță nu vom fi primiți, așa cum nu a fost primit Cain [Geneza 4.3-5].

Să studiem acum detaliile, pe care Duhul Sfânt ni le aduce în atenție. Pregătirea arderi-de-tot:

Leviticul 1.6: Și să jupoaie arderea-de-tot și s-o taie în bucăți.

Ce noapte a fost aceea - noaptea dinaintea ducerii lui Isus la cruce! Ce suferințe, suferințe pe care le cunoaștem și suferințe pe care nu le cunoaștem! Cum a simțit El despărțirea; cum a simțit trădarea; cum a simțit tăgăduirea și părăsirea - batjocura brutală a soldaților și ura nestăvilă a diavolului și a oamenilor! Ah, Doamne Isuse, ce noapte a fost pentru Tine! Dar ce au fost toate acestea în comparație cu focul de pe altar, cu judecata lui Dumnezeu de încercare, și, totuși, totul a fost „o mireasmă plăcută Domnului” (Leviticul 1.9)!

Jertfa trebuia să fie spălată, pentru ca ea să poată fi o imagine potrivită pentru Cel Sfânt al lui Dumnezeu [Hristos]:

Leviticul 1.9: Măruntaiele lui și picioarele lui să le spele în apă.

Gândurile cele mai profunde ale inimii Sale, precum și fiecare pas al comportamentului Său exterior, totul era curat în mod divin: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Mi-am găsit plăcerea” (Matei 3.17). Capul și toate bucățile jertfei au fost puse pe lemn, adică pe focul de pe altar. Da, capul, adică întreaga măreție și glorie a lui Emanuel, a fost pus pe lemn și pe foc. Ce jertfă de „mireasmă plăcută”. Ce jertfă pentru o mireasmă plăcută. Astfel, prețiozitatea Persoanei lui Hristos este adusă pe altar, o mireasmă plăcută pentru Dumnezeu. Dar ce înseamnă toate acestea?

Este cu siguranță folositor, dacă ne dăm seama că nu este vorba despre răscumpărarea din Egipt, ci despre rânduiala lui Dumnezeu pentru un popor răscumpărat. Dacă înțelegem bine aceasta, atunci jertfele devin extrem de interesante și de foarte mare folos pentru noi. Probabil că tu spui: Când am crezut prima dată în Evanghelie, știam că am fost răscumpărat prin

sângele lui Hristos, da, chiar că păcatele mele au fost iertate; dar când mă gândesc la toate eșecurile și pașii mei greșiți începând de atunci, cum pot continua să am parte de favoarea lui Dumnezeu?

Legea arderii-de-tot este răspunsul la întrebarea cum pot continua să am parte de grația lui Dumnezeu:

- **Leviticul 6.9,12:** Aceasta este legea arderii de tot: arderea de tot să fie pe vatra de pe altar toată noaptea până dimineața; și focul altarului să ardă mereu deasupra lui. ... Și focul de pe altar să ardă mereu pe el: să nu se stingă.

În acest fel, Dumnezeul nostru ne învață că El poartă grijă pentru noi; că primirea noastră în mireasma plăcută a lui Hristos este permanentă. Nu trebuie să confundăm aceasta cu învierea, pentru că aici arderea-de-tot se referă la ispășire; dar învierea lui Hristos nu se referă la ispășire, ci la justificarea noastră completă. Mâna a fost pusă pe capul arderii-de-tot pentru ca aceasta să fie primită [de Dumnezeu]. Aceasta este identificarea noastră cu Hristos, și anume în mireasma plăcută a jertfei Sale; și aceasta este permanentă.

Ce har uimitor! Nu numai că se extinde până la binecuvântările noastre în locurile cerești în Hristos; dar aici, pe pământ - pe tot parcursul nopții întunecate, până când se ivește dimineața fără niciun nor - învățăm cum suntem uniți permanent cu El în „mireasma plăcută” a jertfei Sale: începând de la răscumpărarea noastră până în momentul în care Îi vom vedea fața.

Dacă ne întoarcem acum la Evrei 10, vedem acest lucru foarte clar. Învățăm că aceste jertfe repetate permanent și continue nu pot niciodată în sine să îl facă pe închinător desăvârșit. Căci dacă ar fi putut, ele nu ar mai fi fost aduse. Israelii fuseseră răscumpărați, trecuseră Marea Roșie, dar totuși exista întotdeauna „o aducere aminte a păcatului” (Evrei 10.3), iar conștiința nu era niciodată desăvârșită. Aceste umbre nu puteau să satisfacă nici inima lui Dumnezeu, nici să îl facă pe închinător desăvârșit. Ele serveau pentru a arăta spre Cel care a venit să facă voia lui Dumnezeu [Evrei 10.7]:

- **Evrei 10.10:** Prin această „voie” am fost sfințiți, prin jertfa trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna.

Aceasta nu este nici răscumpărarea noastră, nici naștere noastră din nou, nici convertirea noastră, ci punerea noastră deplină la o parte pentru Dumnezeu în mireasma plăcută a jertfei lui Hristos pentru Dumnezeu - toate prin aceeași jertfă.

Darurile de jertfă ale legii nu puteau produce niciodată o desăvârșire de durată.

- **Evrei 10.12:** Dar *El*, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a șezut pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu.

Jertfele legii sunt puse în contrast cu aceasta, deoarece nimic finit nu putea fi imaginea a ceea ce este infinit. Lucrarea preoților nu era niciodată încheiată. Lucrarea lui Isus, dimpotrivă, a fost încheiată: El „S-a șezut la dreapta lui Dumnezeu”.

- **Evrei 10.14:** Printr-o singură jertfă, El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei sfințiți.

Să privim mai întâi numai aspectul arderii-de-tot din acest verset prețios. Hristos Și-a predat de bună voie voința lui Dumnezeu, așa cum spune El:

- **Evrei 10.6,7:** Nu Ți-au plăcut arderi-de-tot și jertfe pentru păcat. Atunci am spus: «Iată, Eu vin (în sulul cărții este scris despre Mine) ca să fac voia Ta, Dumnezeule».

În curăția imaculată a Persoanei Sale, El a făcut ispășire și ne-a făcut una cu El Însuși în mireasma plăcută a acestei jertfe, așa că noi suntem permanent desăvârșiți - pe tot parcursul nopții întunecate, până când va veni dimineața, când, înviați în glorie, Îl vom vedea așa cum este El și vom fi asemenea Lui.

Înțelegi acum că aceasta nu are nimic de-a face cu întoarcerea ta la Dumnezeu, ci cu întreaga ta călătorie, din momentul convertirii și până la sfârșitul călătoriei tale? [...] Orice ar veni după convertirea ta, primul gând al lui Dumnezeu este că noi, cei răscumpărați, suntem făcuți desăvârșiți pentru totdeauna prin această jertfă unică. Duhul Sfânt este martorul acestui fapt:

- **Evrei 10.15:** Dar și Duhul Sfânt ne mărturisește.

Mulți sunt de părere în mod greșit, că trebuie să faci ceva mareț pentru a atinge această desăvârșire. Încă o dată: Trebuie să faci *tu* ceva sau *El* a făcut ceva? Răspunsul: „Printr-o singură jertfă i-a făcut desăvârșit pentru totdeauna pe cei sfințiți” (Evrei 10.14).

Hristos este totul în jertfă. El a venit din gloria cea mai înaltă și S-a oferit pe Sine Însuși fără cusur lui Dumnezeu. El era Preotul și El era jertfa fără pată. El S-a jertfit pe Sine lui Dumnezeu ca o mireasmă plăcută, pentru a face ispășire. Focul judecării divine a produs doar mireasma plăcută pentru Dumnezeu. Și Dumnezeu ne-a sfințit, ne-a pus deoparte prin această jertfă unică. Și prin faptul Hristos S-a jertfit pe Sine Însuși, El a curățat conștiința noastră *odată pentru totdeauna*, pentru că aceasta înseamnă acest cuvânt [grecesc] tradus „pentru totdeauna”.

Ai tu mărturia Duhului Sfânt? Crezi tu mărturia Lui despre Isus? Se poate schimba vreodată mireasma plăcută a Persoanei care S-a dat pe Sine pentru tine? Și ești tu nu numai răscumpărat prin sângele lui Hristos, care este temelia pentru toate, dar rămâi tu un închinător permanent pe baza valorii neschimbătoare și a desăvârșirii acestei jertfe unice?

Mireasma plăcută a acestei jertfe unice nu va pieri niciodată. Poate că cea mai îndrăzneată răutate, de care este capabil omul, constă în negarea faptului că această jertfă unică este veșnic eficientă și îndrăznește să aducă o imitație a acestei jertfe pentru cei vii și pentru cei morți, dar fără sânge. În epoca întunecată [în Evul Mediu întunecat], când oamenii nu cunoșteau Sfânta Scriptură, s-a practicat aceasta. Dar cine are Duhul Sfânt cunoaște că oameni, care posedă Sfânta Scriptură, fac totuși tot ce le stă în putință astăzi pentru a reintroduce liturgiile false. Acesta trebuie să fie preludiul judecării lui Dumnezeu asupra unei creștinătăți apostate.

Este un moment solemn. Îl crezi tu pe Dumnezeu - atât în învățătura tipologică din Leviticul 1, cât și în explicația Duhului din Evrei 10?

Poate că înțelegem puțin și credința noastră este slabă. Dar observă: indiferent dacă omul a adus ca jertfă un vițel, o oaie, o capră sau o pasăre, adevărul este același:

Leviticul 1.9: Este o ardere-de-tot, o jertfă prin foc, de o mireasmă plăcută Domnului.

Da, aceasta este dragostea lui Dumnezeu, Tatăl nostru. El vrea ca cel mai neînsemnat, cel mai slab dintre copiii Săi răscumpărat cu sânge să știe că ei sunt făcuți una cu Fiul Său Preaiubit în mireasma plăcută a lucrării și a Persoanei Sale. Ei nu ar trebui doar să spere la aceasta, ci să o știe. Noi suntem primiți de Dumnezeu; adică, suntem făcuți desăvârșiți pentru totdeauna în ceea ce privește conștiința noastră, acuzația de păcat sau de rău. Aceasta era voința lui Dumnezeu. Hristos a venit să facă voia lui Dumnezeu. Voia Lui a fost împlinită. El i-a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei sfințiți.

Detaliile gândurilor lui Dumnezeu în diferitele aplicații ale arderii-de-tot sunt foarte prețioase. [...] Poate că s-a spus suficient, pentru a arăta cititorului contrastul dintre Paște și arderea-de-tot. Când am fost aduși pentru prima dată la Dumnezeu a fost ca la Israel când a fost răscumpărat din Egipt prin sângele mielului. Dar cât de multe avem de învățat după aceea despre bogăția harului Său în călătoria noastră prin pustie. Și cât de multe ne sunt dezvăluite în scrierile celei de-a treia cărți a lui Moise. Chiar și printre marile sărbători ale Domnului, Paștele ocupă primul loc (compară cu Leviticul 23).

Rânduiala desăvârșită a Cuvântului lui Dumnezeu este minunată. Adesea trecem cu vederea această rânduială, pentru că gândurile noastre sunt confuze și încurcate. Cine poate spune cât de binecuvântați suntem atunci când înțelegem că arderea-de-tot este eficientă pentru noi în timp ce suntem pe drumul nostru prin pustie? Ei bine, putem spune doar că ne bucurăm de un astfel de Dumnezeu și Tată. [...]

Tradus de la: [Das Brandopfer](#)

Tradus din „Short Papers on the Offerings: No. 4 – the Burnt Offering”
în *Things New and Old*, Anul 28, 1885, pag. 288–295

Sursa: www.bibletruthpublishers.com

Traducere: Ion Simionescu